

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 102/14-10-19 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΕΦ.

“22. Την εφαρμογή και τήρηση των άρθρου 16 του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 36/2005, αναφορικά με τη Δημόσια και Ιδιωτική Εκπαίδευση.

Σε ό,τι μας αφορά, θεωρούμε απαράδεκτο, επιζήμιο για το δημόσιο συμφέρον και ισοπεδωτικό για τη δημόσια παιδεία, να αναγνωρίζονται στους αποφοίτους των Κέντρων Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης (κολλέγια), όπως διαφαίνεται, χωρίς προϋποθέσεις και με αυτοματοποιημένες συνοπτικές διαδικασίες, πανεπιστημιακά πτυχία και επαγγελματικά δικαιώματα ισότιμα και ισοδύναμα με αυτά των αποφοίτων των Δημοσίων Σχολών Φυσικοθεραπείας, όλων των Πανεπιστημίων της χώρας. Είμαστε αντίθετοι στην κατάργηση του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) και την αντικατάστασή του με το Αυτοτελές Τμήμα Εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας (ΑΤΕΕΝ), που όπως φαίνεται θα εξομοιώνει πολύ εύκολα τα πτυχία και τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων Φυσικοθεραπευτών των Δημοσίων Σχολών, με αυτά των αποφοίτων Κολλεγίων.

Δε γνωρίζουμε ακριβώς τι θα αποφασίσει το Υπουργείο Παιδείας και η Βουλή των Ελλήνων, αλλά ελπίζουμε οι αποφάσεις να είναι σύννομες με το Σύνταγμα. Ωστόσο είναι αναγκαίο, έστω και καθυστερημένα, να υπάρξει συνεννόηση όλων των συναρμόδιων φορέων κυρίως με το Υπουργείο Παιδείας γενικά για την Ιδιωτική Εκπαίδευση και κυρίως για το μείζον θέμα των Κολλεγίων, στα οποία καταλήγει ένας μεγάλος αριθμός παιδιών που για διάφορους λόγους επέλεξαν... να εκπαιδευτούν στα εν λόγω Κέντρα-Κολλέγια, με μεγάλο οικονομικό κόστος και με την ελπίδα να εξασφαλίσουν μια θέση εργασίας στην εγχώρια ή ξένη αγορά.

Στο μεταξύ παραμένει ακόμη αδιευκρίνιστο εάν, πως και πότε θα αναγνωριστούν ως ισότιμα τα παλιά πτυχία των αποφοίτων των ΤΕΙ-ΚΑΤΕ-ΚΑΤΕΕ με τα νέα πτυχία των αποφοίτων των αναβαθμισμένων Πανεπιστημιακών Σχολών Φυσικοθεραπείας της χώρας.

Θεωρούμε επίσης ότι είναι εντελώς άκαιρο, ακατανόητο και βεβαίως δε συνάδει με τη σημερινή πραγματικότητα να ιδρύονται σχολές φυσικοθεραπείας, με αύξηση των αριθμών των εισακτέων, όταν ήδη έχουν συσσωρευτεί στρατιές ανέργων, με ευθύνη βεβαίως κυρίως της πολιτείας η οποία δε φρόντισε, εξασφαλίζοντας τις αναγκαίες συνθήκες, να υπάρχει η σχετική απορρόφηση των πτυχιούχων Φυσικοθεραπευτών, είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα. Καμιά πρόσληψη τα τελευταία χρόνια στις δημόσιες δομές, η δε ενασχόληση στον ιδιωτικό τομέα με τα υψηλά κόστη ίδρυσης και λειτουργίας ενός Εργαστηρίου Φυσικοθεραπείας, με τους κλειστούς προϋπολογισμούς, τα άλλα μέτρα (R/B, C/B) είναι εξόχως αποτρεπτική.

Το ποσοστό των Φυσικοθεραπευτών όπως και άλλοι επιστήμονες υγείας που διαφεύγουν στο εξωτερικό είναι αρκετά μεγάλο. Αν προσθέσει κανείς και τους αποφοίτους των κολλεγίων, στην περίπτωση που τα πτυχία τους εξομοιωθούν με αυτά των Πανεπιστημιακών Σχολών Φυσικοθεραπείας, είναι εύκολο να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος του προβλήματος.”